

Vietnamese Transcript:

Người được phỏng vấn: Theo như mình được biết thì những trường đại học như Đại học Quốc Gia, Đại học Kinh tế Quốc dân hay Đại học Tài chính thì ngay từ năm thứ hai, thứ ba, họ đã có những chương trình đào tạo mà họ phối hợp với những công ty lớn. Ví dụ như là họ có thể giảng dạy những chương trình mà các công ty kiểm toán Big Four đặt hàng, và có một số lớp được gọi tên là lớp tài năng trẻ hay lớp tiên tiến. Mỗi lớp đó thì chỉ có khoảng 40 đến 50 bạn thôi. Các bạn đó có thể không học các lớp mà các công ty Big Four yêu cầu, nhưng được họ công nhận.

Người phỏng vấn: Big Four là gì?

Người được phỏng vấn: ...Những sinh viên tốt nghiệp từ những lớp đó ra sẽ được nhận thẳng vào các đại gia kiểm toán. Big Four ở đây là bốn đại gia kiểm toán, đó là Deloitte, KPMG, Pwc và Earnst & Young. Đây là bốn đại gia kiểm toán, và là bốn nhà tuyển dụng được mơ ước nhất đối với sinh viên khối trường kinh tế - tài chính ở Việt Nam. Còn ở trường mình thì thực ra những chương trình như thế là gần như không có, chỉ có một hai năm gần đây thì có các chương trình liên kết hợp tác với nước ngoài. Ví dụ như ở trường mình thì có hợp tác với Colorado State ở Hoa Kỳ, hay một số trường ở bên Anh hoặc Úc. Nhưng mà những chương trình hợp tác như thế thì theo mình đánh giá thì chất lượng thì không phải là 100% được đảm bảo, tại vì là đầu vào là cho các sinh viên không đạt đủ điểm để vào những khoa chính quy, thì họ có thể đăng kí để vào những khoa đó.

Người phỏng vấn: Bạn càng nói mình càng không hiểu hệ thống đại học ở Việt Nam là như thế nào. Bạn có thể nói qua về hệ thống đại học ở Việt Nam được không?

Người được phỏng vấn: Đại học ở Việt Nam thì xét tuyển dựa trên điểm thi. Sinh viên sau khi tốt nghiệp cấp ba thì được tham gia một kì thi chung, và các bài kiểm tra thì đều giống nhau trên khắp cả nước. Và mỗi trường đại học sẽ đặt ra một mức điểm sàn. Thí sinh mà đạt được mức điểm đó trở lên thì sẽ được trúng tuyển vào trường đó. Đây là những trường công lập, còn những trường dân lập thì...

Người phỏng vấn: Theo mình nghe nói thì trường công lập là nhiều nhất trong hệ thống đại học?

Người được phỏng vấn: Chính xác. Hiện nay số trường công lập chiếm đến 80 đến 87% số lượng các trường đại học ở Việt Nam. Bây giờ cũng có một số trường quốc tế bắt đầu vào Việt Nam, ví dụ như RMIT của Úc, British University của Anh, nhưng số lượng đó là rất ít, chỉ chiếm dưới 5% thôi. Và còn lại là các trường tư, các trường bán công.

Người phỏng vấn: Thế còn hệ chính quy và hệ không chính quy là thế nào?

Người được phỏng vấn: Hiện nay, Bộ Giáo dục có cho phép một số trường mà có điểm đầu vào khá cao, ví dụ như là trường mình, lấy sinh viên có điểm thấp hơn 1-2 điểm so với điểm chuẩn. Thì những bạn sinh viên này sẽ phải đóng nhiều tiền học hơn. Ở đây thì phải nói thêm một chút là học phí của sinh viên Việt Nam vẫn được trợ cấp của chính phủ. Tuy nhiên những bạn muốn vào hệ không chính quy có thể đóng gấp hai, gấp ba các bạn sinh viên chính quy.

Người phỏng vấn: Bạn có nghĩ vì mức tiền học phí thấp như thế mà chất lượng đào tạo không được tốt không?

Người được phỏng vấn: Thực ra theo mình thì hệ thống giáo dục Việt Nam chất lượng đào tạo không tốt không phải vì thiếu tiền, vì hiện nay Việt Nam vẫn là một trong những nước có mức đầu tư vào giáo dục cao nhất trên thế giới, khoảng 10% GDP. Nhưng mà mình nghĩ là nguyên nhân chính là do cách quản lý giáo dục. Giáo dục Việt Nam hiện nay vẫn không đào tạo những gì mà thị trường cần, mà những gì cần cho hệ thống, tức là vẫn mang nặng tính chính trị. Có lẽ vấn đề này là vấn đề hơi nhạy cảm nên mình cũng không muốn nói về nhiều. Nhưng mà ví dụ như chương trình học của mình là học về kinh tế, nhưng mình mất một năm đầu tiên chỉ để học những môn như là Mác Lênin hay là kinh tế chính trị của hệ thống xã hội chủ nghĩa. Mà những môn học đó là theo mình là không cần thiết, tại vì thực ra Việt Nam hiện nay là theo kinh tế thị trường, nhưng trong chương trình học của mình vẫn đã kích kinh tế thị trường, và vẫn rất ủng hộ hệ thống kinh tế tập trung dân chủ trước đây, và mình thấy đấy là không hề phù hợp với chương trình học đại học trong thời kì mới.

English Translation:

Interviewee: As far as I know, in universities like National University, National Economics University or University of Finance, in sophomore or junior year, students can take partnership courses with big companies. For example, that school may offer courses that the Big Four companies order. Each course may have 40 or 50 students. Students may also take courses that the Big Four companies do not order, but recognize.

Interviewer: What are Big Four companies?

Interviewee: Students graduating from these courses will be admitted into big audit firms. Big Four companies are four largest audit firms, which are Deloitte, KPMG, PwC and Earnest & Young; they are four most sought after employers to economics and finance majors. My school does not offer these courses; only recently we have had partnership programs with foreign universities. For example, we have partnered with Colorado State University in the U.S., or some other universities in the U.K. or Australia. But I think that those programs' quality is not guaranteed, because only students who cannot get into traditional degree-seeking programs enroll in those programs.

Interviewer: The more you talk, the more confused I am about the education system in Vietnam. Can you talk more about it?

Interviewee: Universities in Vietnam admit students based on test scores. After graduating from high school, students take an entrance examination, which is conducted nation-wide. The exam's content is the same everywhere. Each university then sets their own "floor" score. Students who get that score or higher can enroll in that school. That is the case of public universities, but private universities...

Interviewer: I heard that the number of public university is the highest in the education system of Vietnam?

Interviewee: Right. Right now, public universities make up 80 to 87% of Vietnamese universities. Some international schools now have had branches in Vietnam, like RMIT in Australia, or British University in the U.K., but the number of schools is still very small, which makes up for under 5%. The rest are private and government-funded private schools.

Interviewer: What about traditional and non-traditional programs?

Interviewee: Now, the Ministry of Education and Training has allowed some schools that have high "floor" score, like my school, to admit students whose scores are one or two points lower [than the "floor" score]. These students will have to pay high tuition. It is noteworthy that Vietnamese students' tuition is still largely subsidized by the government. Students who enroll in non-traditional programs, however, have to pay double or triple the tuition.

Interviewer: Do you think that it is because of such a low tuition that the education quality is not high?

Interviewee: I think that low-quality education is not a result of the lack of money, because Vietnam now is still one of the countries with largest investment in education, about 10% of GDP. But I think the problem lies in how we manage the education system. The education system now does not provide what the labor market needs, but what the political system needs, which means that it is highly politicized. Maybe this is a sensitive issue so I do not want to talk about it. But just an example: I major in economics, but had to spend my entire first year studying Marxism and Socialist political economy. I think those courses are completely unnecessary, because the Vietnamese economy now operates on a free market system. However, the course material still heavily denounces the free market, and supports a state-controlled economy. I think it is not appropriate for a college education in this period.

About CultureTalk: CultureTalk is produced by the Five College Center for the Study of World Languages and housed on the LangMedia Website. The project provides students of language and culture with samples of people talking about their lives in the languages they use every day. The participants in CultureTalk interviews and discussions are of many different ages and walks of life. They are free to express themselves as they wish. The ideas and opinions presented here are those of the participants. Inclusion in CultureTalk does not represent endorsement of these ideas or opinions by the Five College Center for the Study of World Languages, Five Colleges, Incorporated, or any of its member institutions: Amherst College, Hampshire College, Mount Holyoke College, Smith College and the University of Massachusetts at Amherst.

© 2012 Five College Center for the Study of World Languages and Five Colleges, Incorporated